

7.8.2013

Landet som svevde over jordens problemer, et olje-eventyr

Av Peter M. Haugan, professor i oseanografi

Det var en gang et land som lå så langt oppe mot nord at alle som bodde der følte seg nærmest hevet over jorden og andre folk. De hadde nok av mat og de holdt varmen, for de hadde funnet svære mengder olje. Så mye olje fant de og så mye brente de at mye av jorden var iferd med å bli overopphetet. Lengre sør ble det vanskelig å dyrke mat. Mange ville dra nordover for å unngå heten. Noen ble tjenestefolk for nordboene og var lykkelig for det.

Men det var ikke plass til alle i nord. Andre steder ble det mer og mer ulevelig for folk flest og de ville gjøre opprør. De ba sine konger og herskere om å slutte med å kjøpe olje og å handle med nordboene. Men mange konger og herskere var gode venner med nordboene og ville ikke klage til dem. Noen konger hadde også olje selv og levde godt av å bytte olje med andre varer.

En dag var det en som fant ut hvordan man kunne høste solstråler og bruke dem til alle formål som oljen hittil hadde vært brukt til. Hurra! sa han og gikk til kongen og alle herskerne med den store nyheten. Se så flott, sa han, nå kan hver og en, småkårsfolk og konger i hele verden, alle som en, klare seg uten olje. Men nordboene ble ikke glade for dette. Hvis dette er sant, hva skjer da med oss? Da kan jo alle tjenestefolkene våre reise hjem igjen og klare seg selv. Hvordan skal vi da kunne leve så godt som vi nå gjør?

Det ble stor bekymring blant nordboene. Alle hadde sett frem til et liv i overdådig velstand. En ville at de skulle prøve å holde hemmelig at solen kunne erstatte olje. Men nyheten spredde seg og var vanskelig å stoppe. Nordboene som hadde så mye olje og hadde brukt så mye krefter på å få den klar til bruk! Kanskje varme-problemet kunne graves ned under bakken? Om slik nedgraving ville fjerne varmen for alltid var det ingen som var helt sikre på. Men de fortalte hele verden at om de ikke fikk det til med det første, ville de helt sikkert få det til etter hvert.

For å vise sin gode vilje, lagde nordboene verdens flotteste anlegg som skulle samle opp varmen og sa at de måtte først bli gode på slik oppsamling før de for alvor begynte nedgravingen. Til noen av sine kjæreste oljevenner i sør, skjenket nordboene også en masse trær slik at vennene kunne ha et sted å svale seg mens de pumpet olje. Så sa de til alle som brukte olje at hvis de bare betalte en liten avlat til prestskapet så var det helt ufarlig med olje. Avlaten skulle også vise seg å bli veldig billig, og hvis man bare solgte, handlet med eller brukte olje, fikk man god råd til å betale.

Med dette kunne nordboene trygt reise rundt i verden og fortelle alle verdens folk at nordboene var verdens frelsere. Det var ikke nødvendig å finne lure måter å høste og bruke solstråler til slikt som man kunne bruke olje til. Hvorfor skulle man det når man i stedet kunne søke tjeneste hos nordboene? Snipp, snapp, snute, så var olje-eventyret ute.

Innlegget er også publisert i Klassekampen 19. juli 2013.

